

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 23 lipca 2025 r.

DOOŚ-WDŚIII.420.22.2024.mk.5

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi z 14 sierpnia 2023 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 13 lipca 2023 r., znak: WOO-II.420.60.2022.JC.24, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa gazociągów wysokiego ciśnienia DN300 i DN100 do zasilania bloku CCGT klasy 600 MW_e na terenie elektrowni Adamów”,

utrzymuje w mocy ww. decyzję.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją z 13 lipca 2023 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej RDOŚ w Poznaniu, w związku z wnioskiem PAK CCGT sp. z o.o. z 27 października 2022 r., działając na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś., stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. Odwołanie od powyższej decyzji RDOŚ w Poznaniu, z zachowaniem ustawowo przewidzianego terminu, tj. 15 sierpnia 2023 r., wniosło Towarzystwo na rzecz Ziemi, dalej Stowarzyszenie.

W odwołaniu Stowarzyszenie podniosło następujące uwagi i zastrzeżenia:

1. RDOŚ w Poznaniu naruszył art. 3 pkt 13 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. przez stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy przeprowadzenie oceny dla planowanych gazociągów było obowiązkowe ze względu na powiązanie technologiczne z planowaną budową bloku CCGT klasy 600 MW na terenie elektrowni Adamów, zaliczaną do przedsięwzięć, dla których ocena oddziaływania na środowisko jest obowiązkowa. Zdaniem Stowarzyszenia doszło do sztucznego dzielenia inwestycji tzw. „salami slicing”, co doprowadziło do wyłączenia

obowiązku przeprowadzenia jednej kompleksowej oceny oddziaływania na środowisko całego przedsięwzięcia lub wyłączenia jego części z takiej oceny;

2. Planowane gazociągi powinny podlegać ocenie oddziaływania na środowisko ze względu na następujące uwarunkowania:

- prace na etapie budowy gazociągów wpłyną na środowisko wodne, w tym wody gruntowe. Zdaniem Stowarzyszenia dokumentacja sprawy nie zawiera kompleksowego wskazania cieków (sztucznych lub naturalnych), które będą odbiornikami płuczki i odwodnień wykopów, a także cieków podlegających regulacji, która doprowadzi do zubożenia ekosystemów wodnych. Zdaniem skarżącego podmiotu nie można wykluczyć skażenia wód rzeki Kiełbaska i w następstwie zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP o kodzie RW6000151833439 „Kiełbaska Duża do Strugi Janiszewskiej”;
- budowa i funkcjonowanie gazociągów wpłynie na różnorodność biologiczną obszaru, w tym gatunki chronione. Środowisko na obszarze lokalizacji gazociągów nie zostało rozpoznane w stopniu wystarczającym a ich realizacja wymaga działań minimalizujących wpływ na ornitofaunę, drobne ssaki, herpetofaunę i bezkręgowce oraz ustalenia nadzoru przyrodniczego na etap budowy;
- brak w dokumentacji dokładnych danych dotyczących wycinki (powierzchnia, skład drzewostanu oraz jakie tworzą siedliska) i danych dotyczących odwodnienia na etapie budowy. Nie można dokonać pełnej analizy oddziaływania inwestycji na kompleksy leśne nieobjęte wycinką oraz park dworski przy ul. Górniczej wpisany do rejestru zabytków;
- inwestycja może spowodować oddziaływanie na ludzi, z uwagi na możliwość skażenia wód powierzchniowych i gruntowych oraz ryzyko wystąpienia awarii (w szczególności w miejscach przecięcia istniejących instalacji).

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

GDOŚ ustalił i zważył co następuje.

Stowarzyszenie wniosek o dopuszczenie do udziału na prawach strony do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, złożyło w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. RDOŚ w Poznaniu postanowieniem z 12 lipca 2023 r., znak: WOO-II.420.60.2022.JC.23, na podstawie art. 31 § 2 k.p.a., odmówił dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w ww. postępowaniu, a następnie 13 lipca 2023 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanych gazociągów. W odpowiedzi na powyższe Stowarzyszenie złożyło zażalenie na postanowienie oraz odwołanie od decyzji. GDOŚ postanowieniem z 13 listopada 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.20.2023.AFI.mk.2, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 k.p.a. uchylił postanowienie RDOŚ w Poznaniu z 12 lipca 2023 r. i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie. Z uwagi na brak toczącego się postępowania w sprawie

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do którego Stowarzyszenie chciało przystąpić, GDOŚ stwierdził, że postępowanie w kwestii dopuszczenia Stowarzyszenia do tego postępowania jest bezprzedmiotowe. Ponadto postanowieniem z 10 listopada 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.23.2023.mk.2, GDOŚ na podstawie art. 134 k.p.a. stwierdził niedopuszczalność odwołania, bowiem uznał, że w dniu składania odwołania Stowarzyszenie nie posiadało legitymacji prawnej do złożenia środka zaskarżenia. Na oba postanowienia GDOŚ Stowarzyszenie wniosło skargi do WSA w Warszawie.

W wyniku kontroli sądowej, wyrokiem z 17 maja 2024 r., sygn. akt IV SA/Wa 434/24, WSA w Warszawie uchylił postanowienie GDOŚ z 13 listopada 2023 r. oraz w tym samym dniu wyrokiem, sygn. akt IV SA/Wa 433/24, uchylił postanowienie GDOŚ z 10 listopada 2023 r. Oba wyroki są prawomocne.

W wyroku, sygn. akt IV SA/Wa 434/24, Sąd zauważył, że zaskarżone postanowienie GDOŚ z 13 listopada 2023 r., umarzające postępowanie administracyjne w sprawie dopuszczenia do udziału w postępowaniu, zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa procesowego (art. 7, art. 8, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. oraz art. 31 § 2 w związku z art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 k.p.a.) mogących mieć wpływ na wynik sprawy. Sąd stwierdził, że brak było podstaw do przyjęcia, że merytoryczne zakończenie postępowania administracyjnego w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań spowodowało bezprzedmiotowość złożonego, jeszcze przed wydaniem tej decyzji, wniosku Stowarzyszenia o dopuszczenie do udziału w tym postępowaniu, co mogłoby uzasadniać umorzenie postępowania zażaleniowego. W ocenie Sądu nie można uznać, że wygasło uprawnienie Stowarzyszenia z art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a. do domagania się dopuszczenia do udziału w postępowaniu. Wniosek ten został złożony w toku postępowania, wnioskodawca nie miał procesowego wpływu na prawomocne rozstrzygnięcie jego wniosku przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie. Sąd wskazał, że ponownie rozpatrując sprawę GDOŚ będzie zobowiązany do rozpatrzenia merytorycznego zażalenia skarżącego Stowarzyszenia.

Natomiast w wyroku, sygn. akt IV SA/Wa 433/24, Sąd uznał, że zaskarżone postanowienie GDOŚ z 10 listopada 2023 r. stwierdzające niedopuszczalność odwołania zostało wydane przedwcześnie, co powoduje, że zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa procesowego (art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. w zw. z art. 134 k.p.a.) mogących mieć wpływ na wynik sprawy. Sąd podkreślił, że w pierwszej kolejności należy rozważyć, czy Stowarzyszenie może być dopuszczone do udziału na prawach strony w postępowaniu w sprawie środowiskowych uwarunkowań, a następnie rozważyć dalsze kwestie bezpośrednio związane z tym rozstrzygnięciem. W wyroku wskazano, że ponownie rozpatrując sprawę GDOŚ rozpozna odwołanie Stowarzyszenia po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu dotyczącym środowiskowych uwarunkowań.

Wykonując ww. wyroki WSA w Warszawie GDOŚ na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 31 § 2 k.p.a. postanowieniem z 16 kwietnia 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.5.2024.mk.6, uchylił postanowienie RDOŚ w Poznaniu z 12 lipca 2023 r. i

dopuszczył Stowarzyszenie do udziału na prawach strony do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla gazociągów. Postanowienie to jest ostateczne. Zatem należy uznać, że odwołanie złożone w terminie przez Stowarzyszenie podlega rozpatrzeniu przez organ drugiej instancji. Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest GDOŚ.

Decyzja RDOŚ w Poznaniu z 13 lipca 2023 r. została doręczona stronom przez zawiadomienie w trybie art. 49 k.p.a., a termin na wniesienie odwołania upłynął 15 sierpnia 2023 r. Stowarzyszenie wniosło odwołanie 15 sierpnia 2023 r., zatem w ustawowym terminie, zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz.U. z 2024 r. poz. 1286), dalej specustawa gazowa.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie gazociągów wysokiego ciśnienia DN300 i DN100 MOP 8,4 MPa, zatem zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których może być nałożony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto przedsięwzięcie stanowi również inwestycję towarzyszącą inwestycjom w zakresie terminalu wskazaną w art. 38 pkt 5 specustawy gazowej, gdzie wymieniono budowę przyłącza lub gazociągu, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi, łączących tę jednostkę wytwórczą lub jednostkę kogeneracji z siecią gazową przesyłową lub dystrybucyjną przez odbiorcę końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w jednostce wytwórczej lub jednostce kogeneracji. Jak wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f u.o.o.ś., organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego typu przedsięwzięć jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Właściwość miejscową RDOŚ w Poznaniu statuuje art. 123 ust. 1 u.o.o.ś., w myśl którego regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1 u.o.o.ś., na obszarze województwa. Natomiast obszarem działalności RDOŚ w Poznaniu jest obszar woj. wielkopolskiego, będący miejscem realizacji całości omawianego zamierzenia inwestycyjnego.

Pismami z 8 stycznia 2025 r. inwestor zakwestionował zasadność udziału Stowarzyszenia w postępowaniu oraz odniósł się do zarzutów odwołania.

Przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki płynące z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.), zawiadomieniami z 6 maja 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.22.2024.mk.1,2, poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron nie złożyła dodatkowych uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie dwóch gazociągów wysokiego ciśnienia DN 300 i DN 100 MOP 8,4 MPa, każdy o długości około 1630 m. Dla gazociągu DN300 na okres jego użytkowania wyznaczona zostanie strefa kontrolowana o szerokości 6,0 m (po 3,0 m od osi gazociągu), a dla gazociągu DN100 strefa kontrolowana o szerokości 4,0 m, (po 2,0 m na stronę od osi gazociągu). Inwestycja ma służyć przyłączeniu nowego bloku gazowo-parowego na terenie Elektrowni Adamów do projektowanego systemu przesyłowego Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. Trasa gazociągów przebiega przez teren miasta (obręb Turek B) i gminy Turek (obręb Żuki) oraz gminy Przykona (obręb Laski), w powiecie tureckim. Miejsce projektowanego włączenia do sieci przesyłowej zlokalizowano w bezpośrednim sąsiedztwie Węzła Gazu Turek II w gminie Przykona, natomiast punkt końcowy na terenie Elektrowni Adamów w mieście Turek. W większości są one zlokalizowane poza terenem zabudowanym na obszarach rolniczych użytkowanych głównie jako grunty orne, łąki i pastwiska, w niewielkiej części na gruntach przemysłowych, zadrzewionych.

Jak już wskazano wcześniej, planowane gazociągi należą do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ustala się w trybie przewidzianym w art. 63 u.o.o.ś. Ustalenia tego dokonuje organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym przypadku RDOŚ w Poznaniu, na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia, dalej k.i.p., o której mowa w art. 62a u.o.o.ś., załączonej do wniosku o wydanie decyzji. K.i.p. zawiera podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., wśród których brane są pod uwagę takie grupy uwarunkowań jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia; usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska; rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania.

W sytuacji, gdy analiza kryteriów wskazanych w przywołanym przepisie wykaże, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, organ na podstawie art. 84 ust. 1 u.o.o.ś., stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie

natomiast z art. 84 ust. 2 u.o.o.ś. organ może również określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Poznaniu przeprowadził analizę kryteriów pod kątem ustalenia, czy planowane gazociągi będą znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym czy niezbędne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko z raportem, udziałem społeczeństwa oraz opiniami i uzgodnieniami odpowiednich organów. Na etapie kwalifikacji do oceny organ pierwszej instancji uzyskał stanowiska organów opiniujących w tej sprawie, tj. zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 u.o.o.ś. Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu, dalej WWIS w Poznaniu, oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole, dalej DZZWP w Kole. WWIS w Poznaniu wyraził opinię, że ze względów higienicznych i zdrowotnych, dla planowanych gazociągów nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Z kolei DRZGW w Kole stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał warunki mające na celu zminimalizowanie ryzyko zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego na etapie budowy gazociągów związane m.in. z organizacją placu budowy, przekroczeniem rowów, odwodnieniem wykopów.

Decyzją z 13 lipca 2023 r., znak: WOO-II.420.60.2022.JC.24, RDOŚ w Poznaniu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki jego realizacji. W ocenie GDOŚ, w swojej decyzji organ pierwszej instancji uwzględniając łącznie szczegółowe kryteria określone w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., przedstawił okoliczności, jakie zostały wzięte pod uwagę oraz uzasadnił swoje stanowisko o braku wystąpienia przesłanek, które wskazywałyby na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ odniósł się do charakterystyki planowanego przedsięwzięcia, uwzględnił jego specyfikę, lokalizację oraz sposób realizacji.

Zdaniem GDOŚ organ pierwszej instancji dysponował wystarczającym materiałem dowodowym. Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, przy uwzględnieniu określonych w sentencji warunków, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Z rozstrzygnięciem RDOŚ w Poznaniu nie zgodziło się Stowarzyszenie, które jako jedyne złożyło odwołanie. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanych gazociągów wywodzi m.in. z ich powiązania technologicznego z planowaną budową bloku CCGT klasy 600 MW na terenie Elektrowni Adamów, dla którego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydał 7 sierpnia 2023 r. Burmistrz Miasta Turek. Zdaniem Stowarzyszenia przedsięwzięcia te należało objąć jednym postępowaniem w sprawie środowiskowych uwarunkowań z obowiązkową oceną oddziaływania na środowisko. Wydanie

odrębnych decyzji spowodowało podzielenie przedsięwzięcia (tzw. salami slicing), czego skutkiem było wyłączenia obowiązku jednej i kompleksowej oceny oddziaływania na środowisko całego przedsięwzięcia.

Zgodnie z r.o.o.ś. planowana budowa bloku CCGT klasy 600 MW należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających obligatoryjnie oceny oddziaływania na środowisko. Budowa gazociągów i ww. bloku CCGT klasy 600 MW wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozważając możliwości łącznego traktowania tych przedsięwzięć i uzyskania dla nich jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś., pod pojęciem przedsięwzięcia rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.

Warto podkreślić, że pojęcie „przedsięwzięcia powiązane technologicznie”, mimo istotnego znaczenia, nie znalazło wyraźnej definicji w przepisach prawa dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko, ale może opierać się o praktykę orzecniczą w podobnych sprawach. Natomiast za sztuczny podział przedsięwzięcia, tzw. salami slicing, uznawany jest zabieg, który ma na celu uniknięcie konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub też uniknięcie konieczności przeprowadzenia obligatoryjnej oceny oddziaływania na środowisko. Zatem ze względu na brak ustawowej definicji powiązania technologicznego, kwestie te powinny być analizowane i weryfikowane dla każdego przypadku indywidualnie.

Zagadnienia dotyczące powiązania technologicznego ww. przedsięwzięć były rozpatrywane podczas postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy bloku CCGT na terenie elektrowni. W wyniku postępowania odwoławczego, również zainicjowanego przez Stowarzyszenie, decyzja Burmistrza Miasta Turek z 7 sierpnia 2023 r. dla tego przedsięwzięcia, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koninie. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, dalej WSA w Poznaniu, wyrokiem z 27 listopada 2024 r., sygn. akt IV SA/Po 676/24, oddalił skargę Stowarzyszenia od ww. decyzji. Wyrok ten nie jest prawomocny, bowiem Stowarzyszenie złożyło skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku tym Sąd stwierdził, że organy obu instancji prawidłowo oceniły, że pomiędzy planowaną budową bloku CCGT klasy 600 MW a budową gazociągów wysokiego ciśnienia DN300 i DN100, nie doszło do zjawiska nieprawidłowego dzielenia przedsięwzięcia tzw. salami slicing.

Istotne znaczenie w rozpatrywanej sprawie ma również okoliczność, że budowa gazociągów podlega szczególnym regulacjom specustawy gazowej, co też determinuje odmienną właściwość organów wydających decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego typu inwestycji. Dlatego też właściwym do wydania tej decyzji dla budowy gazociągów

był RDOŚ w Poznaniu, a do decyzji dla budowy bloku CCGT na terenie elektrowni Burmistrz Miasta Turek (właściwość burmistrza została potwierdzona w ww. wyroku WSA w Poznaniu).

Objęcie gazociągów oraz nowej jednostki energetycznej odrębnymi decyzjami nie powoduje zniekształcenia rzeczywistej skali oddziaływania tych przedsięwzięć. Żadne z tych przedsięwzięć nie zostało pozostawione poza rozstrzygnięciem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku gazociągów odstępianie od oceny oddziaływania na środowisko poprzedzone było analizą uwarunkowań związanych ze specyfiką tego typu przedsięwzięć liniowych, ich usytuowaniem, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, jak również skalą możliwego oddziaływania.

Jak wynika z k.i.p., oprócz gazociągów i nowej jednostki energetycznej, w sąsiedztwie realizowana będzie również przebudowa napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV, jednak ze względu na znaczne przesunięcie czasowe pomiędzy realizacją tych inwestycji oddziaływanie skumulowane nie wystąpi zarówno podczas etapu budowy, jak i eksploatacji.

W świetle powyższych wyjaśnień stanowisko Stowarzyszenia dotyczące sztucznego dzielenia przedsięwzięcia w celu uniknięcia procedury oceny oddziaływania na środowisko nie zasługuje na uwzględnienie.

Kolejne zarzuty odwołania dotyczą zagadnień związanych z oddziaływaniem inwestycji na środowisko wodne. Stowarzyszenie prezentuje stanowisko, że etap budowy gazociągów nie został w wystarczającym stopniu przeanalizowany pod kątem wpływu na środowisko wodne, w tym wody gruntowe. Skarżący podmiot zwraca uwagę na brak w dokumentacji kompleksowego wskazania cieków (sztucznych lub naturalnych), które będą odbiornikami płuczki, odwodnień wykopów i wody z prób hydraulicznych, jak również cieków podlegających regulacji, która doprowadzi do zubożenia ekosystemów wodnych. Jego zdaniem odwodnienie wykopów na terenie byłej elektrowni węglowej spowoduje wypłukanie z zanieczyszczonych gleb związków, które mogą doprowadzić do skażenia wód rzeki Kiełbaska, co w efekcie może stanowić zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP o kodzie RW6000151833439 „Kiełbaska Duża do Strugi Janiszewskiej”.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że w okresie budowy oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na wody będzie związane przede wszystkim z: miejscowym odwodnieniem wykopów na trasie gazociągów; przekroczeniem istniejących rowów; poborem i zrzutem wody potrzebnej do wykonania hydraulicznych prób szczelności i wytrzymałości. W związku z powyższym w punktach od II.4. do II.14. decyzji RDOŚ w Poznaniu określone zostały warunki realizacji przedsięwzięcia dotyczące organizacji placu budowy, przekroczenia rowów, odwodnienia wykopów.

Gazociągi będą budowane głównie metodą wykopu otwartego. Przebieg gazociągów nie koliduje ze śródlądowymi wodami płynącymi. Na ich trasie przecięte zostaną dwa rowy w km 0+405 i 0+892 oraz rów opaskowy w km 1+058. Przekroczenie dwóch pierwszych rowów planowane jest wykopem otwartym lub przewiertem/przeciskiem. Rów opaskowy zlokalizowany w km 1+058 zostanie przekroczony metodą wykopu otwartego. W przypadku

metody wykopu otwartego, przekroczenie zostanie wykonane w okresach minimalnych przepływów wody lub przy braku przepływu. Przekroczenie nastąpi pod dnem rowów, a skarpy zostaną odbudowane i zabezpieczone przed rozmyciem. Przewidywany czas wykonania robót związanych z przekroczeniem rowu nie powinien trwać dłużej niż 3 dni. Jeżeli aktualne warunki meteorologiczne spowodują konieczność wykonania przekroczenia przy wyższych stanach wody w rowie, to w jego korycie, po obu stronach wykopu gazociągowego, zostaną usypane grodze ziemne i zostaną zainstalowane, odpowiednio dobrane zestawy pomp, umożliwiające przepompowanie wody rurociągami za dolną grodzę. Wykopy realizowane będą z zastosowaniem urządzeń mechanicznych oraz ręcznie w rejonach kolizji z istniejącą infrastrukturą. Głębokość wykopów wyniesie od 1,5 m do 1,7 m. Ewentualne odwodnienie wykopów prowadzone będzie metodą igłofiltrów. Odwodnienie wykopów odbywać się będzie odcinkami 100 m i nie powinno trwać dłużej niż 7 do 10 dni. Zwierciadło wód podziemnych powinno ustabilizować się na poprzednim poziomie do 24 godzin od zakończenia pompowania. Zasięg leja depresji nie powinien przekraczać kilkunastu metrów. Przewiduje się, że odbiornikami wód z odwadniania wykopów będą rowy występujące w sąsiedztwie planowanych wykopów. Zastosowanie igłofiltrów zapobiegnie zanieczyszczeniu odbiorników zawiesiną. Do odbiorników zostanie wprowadzona woda o składzie chemicznym identycznym w stosunku do składu wody odpompowanej. Skarpy i dno tych odbiorników w miejscu odprowadzania wód z odwodnienia wykopów oraz wód po próbach hydraulicznych zostaną na czas ich odprowadzania zabezpieczone i umocnione płytami betonowymi, aby zapobiec erozji. Zatem zabezpieczenia te nie będą miały charakteru trwałego, są przewidziane wyłącznie na czas tych prac, a po ich zakończeniu umocnienia zostaną rozebrane. Regulacja cieków mająca doprowadzić do „drastycznego” zubożenia ekosystemów wodnych, na którą wskazuje Stowarzyszenie, w ogóle nie będzie miała miejsca.

Gazociągi przed oddaniem do eksploatacji zostaną poddane ciśnieniowej, hydraulicznej próbie wytrzymałości i szczelności. Przeprowadzenie próby będzie poprzedzone płukaniem gazociągów. Woda płuczająca zostanie wywieziona wozami asenizacyjnymi do oczyszczalni ścieków. Natomiast szacowana ilość wody niezbędnej do przeprowadzenia prób hydraulicznych wyniesie około 65 m³ i będzie to pobór jednorazowy. Odprowadzenie wody po próbach nastąpi do rowu w km 0+405. Zatem, jak wynika z powyższego, bezpodstawne są zarzuty Stowarzyszenia o braku wskazania odbiornika wody z prób ciśnieniowych oraz sposobu unieszkodliwienia płuczki.

Gazociągi zlokalizowane są w granicach jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW600071. Zgodnie z obowiązującym Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry ta jednolita część wód charakteryzuje się dobrym stanem, a ocena ryzyka wskazała na zagrożenie nieosiągnięcia celów środowiskowych. Ponadto, przedsięwzięcie znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie RW6000151833439 „Kiełbaska Duża do Strugi Janiszewskiej”, o złym stanie wód, a ocena

ryzyka wskazała na zagrożenie nieosiągnięcia celów środowiskowych. Cele środowiskowe nie są osiągnięte (lub są zagrożone) w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot azotanowy i BZT5.

W oparciu o opinię DZZWP w Kole RDOŚ w Poznaniu stwierdził brak możliwości negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na pozostające w zasięgu jego oddziaływania jednolite części wód. Organ pierwszej instancji nie stwierdził negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087), określonych dla ww. jednolitych części wód w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335). Warunki realizacji gazociągów zawarte w opinii DZZWP w Kole mające na celu zminimalizowanie ryzyko zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego na etapie ich budowy zostały uwzględnione w wydanej przez RDOŚ w Poznaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (punkty od II.4. do II.14.).

Obawy Stowarzyszenia o możliwość skażenia wód rzeki Kiełbaska zanieczyszczonymi wodami z odwodnienia wykopów, na odcinku przejścia gazociągów przez teren byłej elektrowni węglowej, nie zostały oparte na uzasadnionych podstawach. Na obecnym etapie nie można jednoznacznie stwierdzić, że odwodnienie wykopów będzie konieczne, zostanie to stwierdzone w trakcie prac w terenie. Ponadto wody z odwodnienia będą oczyszczane z zawiesiny, a sam ich zrzut do odbiornika będzie się odbywał tylko na okres wykonywania prac budowlanych.

Jak słusznie stwierdził RDOŚ w Poznaniu w uzasadnieniu skarżonej decyzji, biorąc pod uwagę lokalizację i rodzaj rozpatrywanego przedsięwzięcia, zastosowane rozwiązania i środki chroniące środowisko gruntowo-wodne oraz wody powierzchniowe, rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz postępowanie z odpadami, a także uwzględniając stanowisko organu właściwego do oceny wodnoprawnej, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe.

Trasa gazociągów nie została zlokalizowana na: obszarach wodno-błotnych; innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedlisk łągowych oraz ujść rzek; obszarach wybrzeży i środowiska morskiego; obszarach górskich; obszarach o dużej gęstości zaludnienia; obszarach uzdrowisk i obszarach ochrony uzdrowiskowej; obszarach przylegających do jezior; obszarach, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia. Inwestycja nie przechodzi przez tereny należące do Lasów Państwowych, nie występują tereny ewidencyjnie leśne – Ls, przechodzi natomiast przez grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych – Lz.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest również poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478, ze zm.). Najbliższym obszarem Natura 2000, zlokalizowanym w odległości około 10 km od przedsięwzięcia, jest obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002.

Zgodnie z opracowaną przez Zakład Badania Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży siecią korytarzy ekologicznych, inwestycja będzie prowadzona poza terenem korytarzy ekologicznych (Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011).

W październiku 2022 r. przeprowadzona została szczegółowa inwentaryzacja dendrologiczna drzew i krzewów wymagających uzyskania zgody na ich usunięcie. Rezultaty przeprowadzonych obserwacji zawarto w opracowaniu z listopada 2022 r. pn.: „Inwentaryzacja dendrologiczna dla zadania „Prace projektowe związane z budową bloku CCGT klasy 600 MWe wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie elektrowni Adamów” Zadanie 3 – Gazociąg przyłączeniowy”, które jest uzupełnieniem k.i.p. Wyniki inwentaryzacji zawarto w tabeli załączonej do opracowania, gdzie podana została nazwa gatunkowa drzewa, obwód pnia mierzony na wysokości 130 cm i 5 cm, średnica korony, uwagi dotyczące cech fizycznych. Do opracowania załączono również rysunek na podkładzie mapy zasadniczej z naniesionymi rzutami koron drzew „Plan zagospodarowania Inwentaryzacja dendrologiczna” w skali 1:500.

Z danych pozyskanych z ww. inwentaryzacji wynika, że do usunięcia przeznaczonych zostało 450 drzew z czego 416 wymaga zgody administracyjnej na usunięcie. Do usunięcia przeznaczonych zostało również 3377 m² krzewów, z czego 2911 m² wymaga zgody administracyjnej na usunięcie. W celu minimalizacji negatywnych oddziaływań, mając na uwadze ochronę miejsc lęgowych ptaków, jakimi są drzewa, nałożono warunek ich wycinki poza sezonem lęgowym ptaków (punkt II.19. decyzji RDOŚ w Poznaniu).

Zgodnie z treścią uzupełnienia k.i.p. w obrębie inwentaryzowanego terenu nie stwierdzono występowania gatunków chronionych. W koronach inwentaryzowanych drzew zlokalizowano natomiast 5 gniazd ptaków. Inwestor nie wyklucza jednak występowania większej ilości gniazd również w obrębie gęstych zakrzewień. W związku z tym, celem ochrony bioróżnorodności, nałożono warunek przeprowadzenia wycinki drzew i krzewów pod nadzorem przyrodniczym.

W celu kompensacji negatywnych oddziaływań związanych z wycinką, w punkcie II.21. sentencji zaskarżonej decyzji nałożono warunek, aby przeprowadzić nasadzenia minimalizujące za wycinane drzewa w stosunku 1:1 za każde wycięte drzewo o obwodzie do 100 cm, w stosunku 1:2 za każde wycięte drzewo o obwodzie od 101 cm do 200 cm i w stosunku 1:3 za każde wycięte drzewo o obwodzie powyżej 200 cm oraz nasadzenia minimalizujące za wycinane krzewy w ilości równej powierzchni krzewów wycinanych. W warunku zaznaczono, aby do nasadzeń zastosować gatunki roślin rodzimych. W warunkach (punkty II.22. i II.23. decyzji RDOŚ w Poznaniu) określono również jakość materiału nasadzeniowego, określono pielęgnację oraz konieczność kontroli udatności i trwałości nasadzeń przez okres 3 lat od ich posadzenia, a w przypadku braku zachowania żywotności drzew i krzewów warunki ich uzupełniania.

Stowarzyszenie zwróciło uwagę na możliwość wpływu odwodnienia wykopów na etapie budowy gazociągów, na okalające tereny leśne nieobjęte wycinką (na końcowym

fragmencie gazociągów) oraz park dworski przy ul. Górniczej w Turku – Korytków (wpisany do rejestru zabytków). Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że gazociągi oddalone są od granicy parku dworskiego w Turku – Korytków około 35 m – od granicy pasa budowlanego do granicy parku. Prowadzone prace nie będą miały wpływu na ten zabytek ze względu na powyższą odległość. Odwodnienie zależne jest od stwierdzenia w trakcie wykopów płytkiego zalegania zwierciadła wód gruntowych oraz warunków atmosferycznych. Jak wynika z dokumentacji odwodnienie będzie tymczasowe i ograniczone do maksymalnie 10 dni. Naturalne przywrócenie zwierciadła wód podziemnych nastąpi po około dobie od zakończenia prac. Zasięg leja depresji nie powinien przekraczać kilkunastu metrów. Zatem biorąc pod uwagę, że oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i odwracalne a jego zasięg będzie ograniczony do najbliższego sąsiedztwa prowadzonych pracy, nie może być mowy o znaczącym negatywnym wpływie na tereny zadrzewione na końcowym odcinku przebiegu gazociągów.

Jak wynika z k.i.p. teren lokalizacji gazociągów nie obejmuje miejsc cennych przyrodniczo, objętych obszarowymi formami ochrony przyrody. Nie jest to miejsce występowania gatunków rzadkich czy wrażliwych. Gazociągi w większości są zlokalizowane poza terenem zabudowanym na obszarach rolniczych użytkowanych głównie jako grunty orne, łąki i pastwiska, w niewielkiej części na gruntach przemysłowych, zadrzewionych. Roślinność takich terenów to przede wszystkim gatunki synantropijne, co potwierdziła chociażby inwentaryzacja dendrologiczna, podczas której stwierdzono takie gatunki dominujące jak sosna zwyczajna, robinia akacjowa, brzoza brodawkowa, topola. Jak wynika z powyższego, jest to teren przekształcony, a zatem przeprowadzone rozpoznanie środowiska było wystarczające do oceny wpływu na faunę i florę oraz do określenia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W decyzji wprowadzono zakaz prowadzenia prac w sezonie lęgowym awifauny (punkt II.19. decyzji RDOŚ w Poznaniu). Nie dojdzie dzięki temu do strat podczas newralgicznego dla ptaków terminu w roku, warunkującego trwanie i zachowanie lokalnych populacji w odpowiedniej liczebności. Z uwagi na to, że realizacja przedsięwzięcia wymaga wykonania prac ziemnych, które mogą wpływać negatywnie na zwierzęta nałożono warunek, aby na etapie prowadzenia prac ziemnych, minimum raz dziennie przed rozpoczęciem prac kontrolować wykopy i zagłębienia, a uwięzione w nich zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne miejsce oraz, aby taką samą kontrolę przeprowadzić bezpośrednio przed zasypianiem wykopów i likwidacją zagłębień.

Zarzuty odwołania dotyczące zagadnień przyrodniczych w świetle powyższych ustaleń i wyjaśnień należy uznać za bezpodstawne. Stowarzyszenie nie przedstawiło na poparcie swoich uwag żadnych konkretnych wyliczeń, analiz, ekspertyz czy badań, które podważyłyby ustalenia poczynione przez RDOŚ w Poznaniu.

Stowarzyszenie domaga się przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanych gazociągów ze względu na możliwość wystąpienia negatywnych oddziaływań na życie, zdrowie i bezpieczeństwo okolicznych mieszkańców. Wśród zagrożeń wymienia m.in.

możliwość skażenia wód powierzchniowych i gruntowych, ryzyko poważnej awarii i wystąpienia szkód, w szczególności w miejscach przecięcia gazociągu z istniejącymi instalacjami.

W związku z powyższym należy wyjaśnić, że trasa gazociągów przebiega w oddaleniu od terenów zamieszkałych. Najbliższe tego typu tereny z zabudową znajdują się wzdłuż drogi gminnej w Przekonie w obrębie Laski za Węzłem Gazu Turek II, nieopodal którego nastąpi włączenie gazociągów do sieci przesyłowej.

Szczegółowe zasady dotyczące projektowania, budowy, przebudowy i utrzymania sieci gazowych, w tym gazociągów i instalacji gazowych określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640). Rozporządzenie to zawiera m.in. wymagania dotyczące: materiałów, wymiarów, ciśnienia roboczego, lokalizacji, odległości, stref kontrolowanych, zabezpieczeń, oznakowania oraz czyszczenia i inspekcji gazociągów. Główne zagadnienia poruszane w rozporządzeniu to:

- projektowanie, budowa i przebudowa sieci gazowej, gdzie określono wymagania dotyczące projektowania, budowy i przebudowy sieci gazowej, tak aby zapewnić bezpieczne użytkowanie, utrzymanie i transport gazu ziemnego;
- warunki techniczne, gdzie określono szczegółowe wymagania techniczne dla sieci gazowych, w tym dotyczące materiałów, wymiarów, ciśnienia roboczego, odległości, zabezpieczeń oraz oznakowania;
- usytuowanie sieci gazowej, gdzie uregulowano zasady usytuowania sieci gazowych w odniesieniu do innych obiektów, w tym minimalne odległości od budynków, uzbrojenia podziemnego, dróg i linii kolejowych, a także w strefach kontrolowanych;
- strefy kontrolowane, gdzie wyznaczono strefy kontrolowane wokół gazociągów, w których należy kontrolować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub negatywnie wpłynąć na jego użytkowanie;
- zabezpieczenia i oznakowanie, gdzie określono wymogi dotyczące zabezpieczenia gazociągów przed uszkodzeniami, w tym na terenach górniczych, oraz trwałego oznakowania trasy gazociągu i armatury w terenie.

Większość trasy projektowanych gazociągów została wyznaczona wzdłuż istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia o średnicy DN 300/500/700, ponadto na ich przebiegu występują również skrzyżowania z linią elektroenergetyczną 110 kV oraz istniejącymi gazociągami wysokiego ciśnienia. Krzyżowanie się gazociągu z istniejącą infrastrukturą naziemną czy też podziemną nie jest niczym nadzwyczajnym. Powyższe rozporządzenie szczegółowo określa zasady usytuowania sieci gazowych w odniesieniu do innych obiektów, zatem już na etapie projektowania brane są pod uwagę obowiązujące normy bezpieczeństwa w tym zakresie. Inwestor planując realizację gazociągu na określonym terenie zobowiązany jest respektować zastany stan prawny i faktyczny na tym obszarze w zakresie jego zabudowy.

Bezpieczeństwo eksploatacji sieci przesyłowej opiera się na wiedzy o stanie technicznym poszczególnych elementów systemu przesyłowego pozyskanej od momentu projektowania i oddania do eksploatacji, a także na podstawie danych z bieżącej eksploatacji. Podstawą bezpieczeństwa eksploatacji jest sprawny system nadzoru i kontroli.

Wbrew twierdzeniom Stowarzyszenia k.i.p. zgodnie z art. 62a ust. 1 pkt 12 u.o.o.ś. zawiera informacje dotyczące ryzyku wystąpienia poważnej awarii na etapie realizacji i eksploatacji gazociągów. Wskazuje na wymagania wynikające m.in. z ww. rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie oraz norm branżowych, jakie muszą być spełnione od etapu projektowania, aż po sprawny system nadzoru i kontroli, który zapewni bezpieczeństwo i efektywność działania systemu przesyłowego.

GDOŚ stoi na stanowisku, że RDOŚ w Poznaniu prawidłowo ustalił okoliczności mające znaczenie dla sprawy oraz zebrał potrzebne dowody. W sprawie właściwie, adekwatnie do uwarunkowań środowiskowych wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś, stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia. W ocenie GDOŚ, biorąc pod uwagę lokalizację i skalę inwestycji, jak też zastosowane rozwiązania mające zminimalizować ewentualne wystąpienie negatywnego oddziaływania, brak jest podstaw do uchylenia zakwestionowanej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie

papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/ – podpisano cyfrowo – /

Otrzymują:

1. r.pr. [REDACTED], pełnomocnik Towarzystwa na rzecz Ziemi, adres do korespondencji e-puap: /TNZ/skrytka;
2. r.pr. [REDACTED], pełnomocnik PAK CCGT Sp. z o.o, adres do korespondencji e-puap: [REDACTED]
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, e-puap: /RDOS_w_Poznaniu/SkrytkaESP.